

રાષ્ટ્રીય અધ્યાપક મહાનિલાસ

ઓરમ. Reg No. 74

મહર્ષિ પરશુરામ.

લેખક —

માધવરાવ ભાસ્કરરાવ કર્ણિક, સુરત
સફળુણી શશીકળા, મહર્ષિ ભત્રાંજી, સ્વામી ભક્ત
સુરપાલ આદિના લેખ.

પ્રકાશક —

મગનલાલ નરૌત્તમદાસ

આપાનેરી

સુ અ માલવીયાજી શાળા નં. ૬

ગોપીપુરા, સુરત.

સુરત, બરણપુરી ભાગેળ જાણવાલી પોળમા આવતા શ્રી
'અખીકા વીજ્ય' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા હન્ગોવતદામ
હરકીશનદાસે છાપ્યું.

કિમત ૦-૧-૦

૨૦૨૦

સાંસ્કૃતિક વિદ્યાલય
ગાંધીનગર

મહર્ષિ પુશુરામ.

આવિના પ્રવેશ—

ઓહરૂ જય જય જગ ત્રાતા . .(૨)

સુખ કરના દુખ હર દિવલાર,
આવિનારી જય જય કરનાન,
જાત જાત જન તુ દુખજનત સર્વેશ્વર,
ત્રણુ સુખ શાતા .

સત્ય નીટના
જન હોય છે, ત્રણુ વિભુ નિત્યકાર છે
શીત નાગી, વય રામો, શકુ ધર્મી, અતગ્યામી, મુરમુનિ
વ તુજ ગુણુ ગાત

પ્રથમ પ્રથમ નિકલજગતમા વિગતગેલા આજસ અમુયા અને આત્મા
વાદાના અવગત યુગમા ભારતમા જન્મ લઈ ભાગતની
ભવિતવ્યતાનો ભાનુ ભાન્યાકારમા પુન પ્રકટાવનાર પુણ્ય
લોક પયમરેએ પાતાની પ્રતિભા વડે જગતને જીવન
આપી જનાડી દિવનુ હિર બનાવ્યુ છે અને પૃથ્વિને
પ્રાણુમળનો પુણ્ય પ્રભાવ પરખાવ્યો છે મૈત્રીકાના શોરધી
દેહીનો દેગ દુ મળેને દક્ષ ની દઈ દિગ્વીજય મેળવવામા
અધિક આવત્યક છે એ સનાતન મત્ય મિધ્ધાતનોજ
નમન નૃષ્ટિમા સર્વેશ નિજય થાય છે

શીજી આપની એ અર્ધ દ્ય માન્યતામા અને માત્ર મુર્ખી-
નાજ માનમ પડે છે
તવારને તિવાજથી દઈ તિરને તોડી નાખનાર સર્વથા
શોકથી ગડ છે.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक १०८०३ वर्गीक

पुस्तकनु नाम भरषि परशुराम

विषय ३ : २

સમશૈરથી ઠેર વરસાની જોરને તેને ઘેર પણ જોર કરાય છે
 અને તદ્વારના વાર્ધી મોટા મોટા મહારવીના માનને
 મરિત પણ મલાન થાય છે
 પહેલો' તો આપને એનો અત્યારેજ પ્રત્યક્ષ પરિચય થશે.
 આત્મબળના અપૂર્વ પ્રભવથી અખી । અવની ડોલી જશે
 પરમયોગી પરશુરામ અને રઘુકુળ દીપકરામ ॥ કામ તમારી
 તુટીને તોડશે.
 અને પશુબળના પાર્શ્વ પગરણના પોત પણ પ્રગળે પરખાની
 ફરી જગતને જગના જોખમમા નહિજ જોડશે
 અને તો એજ સિદ્ધાંત સલ થશે કે —

(૨)

સદાએ, આત્મ પ્રભા બળવાન જગતમા.. (૨)
 શિવ વિપણને પ્રહાથી પણ જીવ છે મહિમાવાન
 મુધરે એ શક્તિએ સધળા શક સાંતુ શયનાન
 ભરતભૂમિના ભદ્રવિરોધુ એ તપ ધર્મ વિધાન
 આત્મ શાસ્ત્રી અદ્ય મધાએ અન્ય શાસ્ત્ર વિજ્ઞાન
 (નય છે)

પ્રવેશ ૧ લો

પાત્રેપ-સહસ્રાબ્દુન અને તેના મુભટો

સહસ્રાબ્દુન પ્રભાત થાય છે, રવિરાજના ન્ય કિરણો
 વિધમા વિસ્તરે છે અને એ અપૂા અલભેલો આનદ આપોને
 આજી નામે છે ભૂમિને ભય અને આનદહરી બનાવે છે
 પરતુ એ સધળાપર સસારમા આજે ક્ષત્રિયોની સત્તા છે.

“ જગત સસાર-આ શુદ્ધકારમા ઈતિપાર ક્ષત્રિયનો,
 સકલ સસારમા સચારને મતકાર ક્ષત્રિયનો,
 વિષ્ટ ભયકાર આ ભયકાર ત્યા વ્યવહાર ક્ષત્રિયનો,
 જગત આવારથી પ્રતિકાર નહિ થતુ ક્ષત્રિયનો,
 ઇચ્છાવડ ઉરથી અમે જે ધારીએ તે થાય છે,
 ભાવુ ઉગે અપતાવ્યજ ને ચદ્ર પૂલે જાય છે ”

એક સુભટ જે મહારાજ । એમજ હોય તો જેગેશ્વર
 જમનિ પામે ઇચ્છિત કૃપા ત્રી કામધેનુનો વાસ છે અને
 તેનાજ પગિયળથી તેમના પુણ્યનો પૃથિવિમા પ્રકાશ છે જે
 અપતુ આતુ અગધ મળ છે તો એ ગાયને આપ મેળવે
 તેમાજ તમારી શક્તિનો વિકાસ છે એજ કર્મમા તમારી
 કિતિનો નિવાસ છે

સહસ્ત્રાર્જુન-જે સૂર્ય સ્થલાવી શક પર્યાય પણ અટકાવતો
 ક્ષણમા ઉતારી પૃથ્વીપર સુરરાયને પણ લાવતો
 તે એક બ્રહ્મણ્યુત્તરી કરનાર છે સસારમા ।

એ ગાય પણ આની જશે જે જે હવે ક્ષણવારમા
 એ ગામને મેળવના મારૂ મર્વ સન્ય કરારથી પ્રયાણ કરી ગયુ
 છે તે તુ જાણે છે ।

(એક દૂત આવી સહસ્ત્રાર્જુનને પ્રણામ કરી ઉભો રહે છે)
 સહસ્ત્રાર્જુન સેનાધ્યક્ષ ! તમારૂ મુખ કેમ મ્તાન નિરખાય
 છે અને તમારૂ હૃદય શોકાન્વિત હોય તેમ કેમ અવ-
 લોકાય છે ? કહો કામધેનુ પ્રાપ્તિના શા સમાચાર છે ?
 વિજયની વધામણી આપો છો કે આ કાગ્યમા હારનો
 હાહાકાર છે ।

સેનાધ્યક્ષ—મહારાજ ! આ જગની પ્રહેવાય ના એવા બનાવો
છે થયા

સહુ સૈનીકો મહારાજના સૂચિ તજી સર્ગે ગયા
નવ કામધેનુ સાપડી પડી છે । તે તે આ કરી
આ કષ્ટ મહા દુખ દાયી જ બસ રક્ષનારો શ્રી હરિ । ’

સહુઆબુ ન—‘શુ સત્ય હુ આ માલજી કે જ્વનનો આલાસ છે
પૃથિવિપતિ અર્જુન તણા બલનો જગતમા નાશ છે.
શુ સૂર્ય કે તાદો પડયો ’ ગળી આ ગયુ આકાશ છે
અવની બધી ફાટી ગઈ’ શુ પૃથ્વીનો મહા નાશ છે ’

એક દૂત આવીને મહારાજ । જ્વનના પુત્ર પરશુરામે
આપનાપર આક્રમણની તૈયારી કરી છે માટે અત્રેથી સત્વર
પ્રસ્થાન કરો તેમાજ આપનુ માન છે

સહુઆર્જુન. જો એમ હોય તો પ્રધાનજી । પ્રસ્થાનની તૈયારી
કરો (બધા જાય છે)

પ્રવેશ ૨ જો.

પરશુરામ—જમદગ્નિનો પુત્ર

ચાર બીજા સરહારો

વિષ્કંભક—પરશુરામનો ભાઈ

પરશુરામ—વિષ્કંભક ! ક્ષત્રિયોના મહત્તુ મહંત કરવા અસ્પ
અવસરમા આપણુ સૈન્ય જાય છે તેમા સેનાધ્યક્ષપદ પર
મે તમને નિય । કર્યા છે માટે સત્વર તૈયાર થાઓ અને
દુશ્મનોને દળી નાખવા રણસામગ્રી આલ્યા જાઓ.

વિષ્કંભક—ગદુ! હું આપના મુખથી આ શુ સાભળું છું ?
શુ ધ્યાનભોનો ધર્મ તલવાગ પકડાવે છે. કહો સહોદર
વેદ ધર્મના શા ફરમાનો છે ?

પરશુરામ એ વિપયના વિચારનો તને અવકાશ નથી તું જાણે,
છે મારો સ્વભાવ કેવો વિપય છે તે પિજાણે છે છતાં
મારી ઈચ્છામા આશકા કેમ આણે છે ?

વિષ્કંભક હું ધાર છું બહીલ સહોદર પરશુરામ હજી
નાદાન છે

પરશુરામ પરશુરામ નાદાન છે ક આ જોલનાર બેઇમાન
રાયતાન છે !

વિષ્કંભક અર્થ આદર્શને આધારે ક્ષત્રીયોને સમક્ષેર
મોપાય છે

આહાણો ધર્મનો ઉપદેશ કરવામા પ્રવર્તાય છે.

વર્ણ કર્મને વિસરનાર વિદગ્ધ પુરુષો પાપમા પટકાય છે
પછી કહે પરશુરામ તમારી આગા શુ ધર્મને અતુલ્ય થાય છે ?
પરશુરામ વિષ્કંભક ! મારી આજ્ઞાની સલતાનો મને સ પૂર્ણ
ખ્યાલ છે

મારી હજીને ઉદ્ધ પનારની દેહ તૂકટે તૂકડા થઇ ભસ્મ થાય છે.

વિરોધએ પરશુરામના કારાગૃહ પરય છે

અધર્મીઓનો શત્રુ આગા સિ અર્થ એ પરશુરામના કામ છે.

અને જગતના ક્ષત્રીયોનો નાશ એમાજ આ આત્માનો અભિ
રામ છે

‘આજી અઢાણુ કાસીએ રિપુને પજાડી મારવા
નરનારી આજીક સર્વને સાથે મળા સહારવા

નિક્ષાત આ પૃથ્વી હ = ભિક્ષાપ એ અતરતપ્તી,
રમરણમા છે,
સહારવા સહુ ક્ષત્રીને એ તિશા આપણી ?

(૩)

વિષ્કભક આ ધર્મ કર્મ નથી કાષ્ટ આ થાય અધર્મજ ભાષ્ટ
કાં કોષવડે કચકાષ્ટ ? યો પાપ વૃથા વિપદાષ્ટ ?
નહિ ક્ષાત્ર તેજ કરમાશે, બ્રાહ્મણથી રાજન થાશે,
જમ આ અપકિતિ ગાગ, નહી મહુ ક્ષત્રી હણાશે,
નવ કુખો વૃથા ભરમાષ્ટ આ ધર્મ કર્મ નથી કાષ્ટ.

પરશુરામ વિષ્કભક ! જા દુઃ આની રીતે ઉદ્ધાસને
બદલે નિરાશા ફેલાવતો મટી જા !

સેનાપતિજી ! એક સૈન્ય સહસ્રાભુનનો વધ કરવા મોડલો
અને બીજુ સૈન્ય તૈચાગ કરી જમતના મહાન રણુવીગ
રાજ અદ્રમેનતો વધ કરવા તમે પોતે મારી સાથે તૈયાર
થાઓ, ચાલો ત્વરા કરા અને પાખડીઓના પ્રાણુ હરો

(અચ છ)

અવેશ - જો

સ્થળ પરશુરામની ઘાવણી

પરશુરામ પોતાના પગદરો સાથે ખેડો છે *

પરશુરામ “ક્ષત્રીને સહારવા પણ લીધુ તે પાર આજે કરી
આપ્યો તે જશ પૃથ્વીમા પલકમા તારી કૃપા શ્રી ળિ !
એવા જો = ભિક્ષાપ થાય ઉરમા સૌ પાર તે પાડજો
હે કિસ્તાર કૃપા નિધાન મુજથી આજા દયાળુ થજો.”

મમરત પૃથ્વીને નિ ક્ષાત્ર કરવાનું પશુ લીધું અને તે દુષ્કર
ભવસિદ્ધિ લગભગ તરી ગયો રાજ સહસ્રાભ્યુનના પશુ સહસ્ર
દૂકડા કરી તેનો વધ કાઢી હવે માત્ર રાજ ચદ્રસેન મારા
ખજનો સ્વીકાર નથી કરતો અને હજી મારા ખદીખાનામા
પડી પોતાની કીર્તિ જાળવે છે તેનો નાશ કરવોજ આવશ્યક
છે પ્રધાનજી ! રાજ ચદ્રસેન અને તેના સરદારોને હાજર કરો

(ચદ્રસેનને કષ્ટ પ્રધાન આવે છે)

પરશુરામ રાજ ચદ્રસેન ! જે ક્ષત્રીઓ મારે શરણે આવે
છે તેજ આયુષ્ય રાખવામા કાવે છે તો હવે તાજે થઈ
જીવવાનું તને ભાવે છે કે મૃત્યુને આગણે સિધાવે છે

ચદ્રસેન પરશુરામ ! મનુષ્યોને પ્રભુ બચાવે છે જલ્લાહોની
જીંદગીનો પશુ અત આવે છે ત્યા શુ તુ ચદ્રસેનને
મૃત્યુનો ભય બતાવે છે ધર્મ માર્ગ પરચણ કેસરીને શુ
કષ્ટથી તાવે છે-સનાવે છે.

પરશુરામ એ શબ્દ હુ સ્હાતો નથી તુ ટેક તારી તોડશે
કે વ્યર્થ આ મુખાંધથી શુ જીંદગી છોડશે
મિથ્યા અરે હડિલાઈથી જીવ ઝેર સાથે જોડશે
કે કુલ આ કાયા તણો તેને નકરમો ફેડશે ?

ચદ્રસેન મારગ સુકાષ્ટ સંઘિના શુ નાશ સર્થ તણે થશે
તજશે નવ પશુ ઉખ્યતા કિરતાઁ અન્યાયી થશે
અનશે અહિ સક કેસરી મતિભાળ કરી ખૂટશે
પશુ ટેક ક્ષત્રીય વિરની નહિ ફૂટશે નહિ વૂટશે

પરશુરામઃ તો ભણુને નિજહરતથી તુ મત્યુને સ્મરણે
 આ જીદગી લાખી હશે તેને હરામી ! મારશે
 ચડાળ ! કા હલ ચઢી મુજ પ્રેમને પ્રતિકારને
 કા બ્યર્થ આ હડીલાઇથી આયુષ્ય આપુ હારશે
 ચ દ્રસેન આ દેહના ટૂકડા કરો કે ઝેરથી કાયા ભરો
 તેનો ન કાઇ ખગખરો આ પ્રાણુની પરવા નથી
 કિરતાર જગમા એક છે જે એક મારી ટેક છે
 તો માર્ગ મારો નેક ત્યા તુજ આણુથી પરવા નથી
 પરશુરામ (ચ દ્રસેનના સરદારોને) કીડ છે ! તમે પણ શુ આ મુર્ખની
 સાથે મગવા માજો છો કે આયુષ્ય અરખલીત
 રાખવા અરણે લાગો છો ?

(૪)
 સુભાટો. છે કિર્તિ અમોને પ્યારીરે મીથ્યા છે અન્ય કામ,
 નવ ટેક કદી તૂટનારીરે . પાખડી પરશુરામ !
 ફરકે લાખો તરવારો રતા થકી અમને મારો
 આ પ્રાણુ ભલે પડનારોરે . મેળવશુ મોક્ષ ધામ
 હિમગીરી પણ કદી ડગમગશે મોભે કદી નેવો મળશે
 અમધર્મ લગીર ન ચગશેરે પૃથિવિમા છે પ્રણામ
 પરશુરામ પ્રધાનછ ! આ સર્વને બળતી ભડીમા નાખીને
 મારી નાખો સહસ્ત્રાણુનના પકડાએલા કુટુબને ઝાડથી
 લટકાવી નીચેથી અગ્નિની જવાળા સળગાવી મારી નાખો
 અને ખીંજા કેદીઓને એનીજ રીતે નાશ કરો
 પ્રધાનછ ! આ ઝવિરાળને શા મારે આણ્યા છે
 પ્રધાન મહારાજ ! એમણે ચદ્રમેન મહાગજની સગણી સ્ત્રીને
 આશ્રમ આપ્યો છે.

પરશુરામ. યોગીરાજ । એ સ્ત્રીને માટે સ્વાધીન કરી દેવી
પડશે અને ત્યારેજ તમોને પણ બંધન મૂકિત મળશે

યોગીરાજ બે પરશુરામ તુ મારૂ એક વચન પાળવા તૈયાર
હોય તો તાર વચન પાળવા હું પણ તૈયાર છું

પરશુરામ આર્ય ઋષિઓના વચન પાળવા એ તો મારો
ધર્મજ છે.

યોગીરાજ તો પરશુરામ એ સ્ત્રી હું જીવતી તને આપુ છું
તુ એના ઉદરનો ગર્ભ શસ્ત્રક્રીયાથી બહાર કાઢી જીવનો
મને આપી દે

પરશુરામ “મારી બધી મનકામના તે ભખમ આ પળમાં થઈ

ઈચ્છા હૃદયમાં જે હતી વચને બધી પલટી ગઈ

એના ઉદરમાં પુત્ર છે તે કિર્તિ મેળવશે ખરે

તારા વચનથી વિશ્વમાં મુજ શત્રુ આ તે ઉગરે

મુલ્સદી થઈ તરવારને તે વાપરી બહુ માનથી

આ વિશ્વમાં વિજયી થશે કાયસ્થના અભિધાનથી

એ વશની વૃદ્ધિ વડે ‘કાયસ્થ’ જાતી ચાલશે

મમ શત્રુની પણ વિશ્વમાં આશિષ દઉં વૃધ્ધિ થશે.

ઋષિરાજ । પછી એ સ્ત્રીના પ્રાણુ લેવાનું શુ પ્રયોજન છે

જન્મો ઋષીગજ ’ નામને બંધન મૂકતી મળે છે

(જાય છે)

પરશુરામ હવે માત્ર રા ત્યારનો સંકાર કરવાનું અવશેષ છે

તે વાસના બર લાવો અને ત્રિલોકમાં પરશુરામનો જય

જયકાર વર્તાવો

સુભટ્ટો: ભગવાન પરશુરામનો જય.

પ્રવેશ ૪ થો.

પરશુરામની દાવણી

(ત્યાથી રામચંદ્ર પોતાના સૈન્ય સાથે જાય છે

પરશુરામ તેને જઈ અટકાવે છે)

રામચંદ્ર—તુ આ ભૂમિપર મહર્ષિ પરશુરામની સત્તાને
વિસ્તાર છે

પરશુરામ—શુ હા, પણ તે પહેલા જણાવ કે તુ ક્ષત્રિયનો
કુમાર છે.

રામચંદ્ર—(પરશુરામને જોઈ વદન હો મહર્ષિ પરશુરામ !
જાણ્યા છતાં પણ એ પૂછવાતુ શુ પ્રયોજન છે ?

પરશુરામ—રામચંદ્ર! પૃથ્વીને ક્ષત્રીયોથી વિમુખ બનાવવી એ
મારું કામ છે—મારો જીવન સંગ્રામ છે

રામચંદ્ર—તો ક્ષા. રક્ષક આર્ય સેવકોમા પહેલું મારું નામ છે

પરશુરામ—રામચંદ્ર જો એમ હોય તો યુધ્ધને માટે તત્પર થા
વારું સૈન્ય ગણુ ! જો તમે તમારા સ્વીમીથી વિમુખ બની
મારે શરણે આવવા ઇચ્છતા હો તો તમને પણ મુક્તિ
મળશે ! બતાવે, એ બાતમા તમ્હારી શી આશ છે !
જીવનની અભિ રશ છે કે હૃદયમા મરણુ ઇચ્છાનોજ
વાસ છે

પહેલો—જે સ્વામીથી પોષાઈને તેનું પછી હિત ના કરે,
કાયાપરે લોભાઈ જે સંગ્રામમા જાતા કરે ?

આયુષ્ય એણે જાય તે એ જન્મ મિથ્યા થાય છે,
જે સ્વામીના દ્રોહી અને તે નર્કમા પટકાય છે'

શીળો—'ક્ષત્રી તણી કાયા મળી પછી યુધ્ધમાં નવ સચરે
જીવ્યો વૃથા તે વિશ્વમા રણ ત્યાગી જે પાછો ફરે
તે દેહને જન્માવનારી નાર પણ લજવાય છે
છે કોણ એવો મૂર્ખ જે નર્કે જવા દિવ થાય છે'

ત્રીજો—'પયપાન ક્ષત્રાણી તણ સાર્થક ન સૃષ્ટિમા કયું
આ પૃથિવિ પર તે કષ્ટનું દિલ ભાર જેવું છે ભયું
રણક્ષેત્રમા જ છે મૂક્યો પાછો પછી ધરતા નહિ
કાયા થકી મરજો ભલે આત્મા વડે મરતા નહિ.'

ચોથો—પૃથ્વીના પટપર ધરી કાયા રમ્યા ન રણસત્રામ
વિક્લ જીવન સૃષ્ટિમા તેનું ધરિ ન હૈયે હામ
ધરી ન હૈયે હામ કદાપી વૃથા જીવ્યો જગમા તે પાપી
માતા પિતા તે ના લજવાયા પૃથ્વીના પટપર ધરી કાયા

પાચમો—ધરામા ધરી દેહને ધુળ કીધી રણે ના રમ્યો ધિક્ક તે
દેહ લીધી,
ગઈ લ્હાણુ તો નિગના પ્રાણુ લાજે ગણુ આપણું છે હવે
ધર્મ દાઝે

છઠ્ઠો—હૃદયથી રજત મો ખુટે હારો ખજરો છુટે
ધડકતી તોપ પણ ખુટે છતા હું ટેક ના તોડુ
નીચે અસમાનને લાવો જમીનપર વ્હાણુ ચલવાનો
ભલે દુશ્મન પ્રણુ થાવો અધર્મે પ્રાણુના જોડુ

આતમો—જલાવો ભટ્ટીમા નાખી ચલાવો રકત અગારે
 થઈ જલાદ જો કાપો ભને સમશેરની ધારે
 ડહી ખજર ધરી શીરપર દયા હિનતા વડે મારો
 ચુકુ નહિ પ્રાણુથી ખ્યારો અમારો ધર્મનો ધારો'

આઠમો—નહિ ક્ષત્રી કહાપીજ ટેક મૂકે ધરણી મહી તે નવ
 ધર્મ ચુકે
 નવ ધર્મ તણા કદી ડોહી થવુ જીવી જીતવુ કે પંડી
 સ્વર્ગ જવુ.

શમચ દ્ર—પરશુરામ ! આ પ્રભુના બાળકાને જોર કરવા
 ઉપાડેલી સમશેર તેથી તો દશમેર ફેલાશે વેર
 શસ્ત્ર તો ઝલેચ્છને દળાના માટે છે પ્રેમ સત્રામયે સ્નેહથી
 મળવા માટે છે વળી પ્રાણુઓનો ધર્મ તો ક્ષત્રીયોને ઉપ-
 દેશ દષ ધર્મ માર્ગમા વાળવાનો છે

પરશુરામ—શમચ દ્ર ! તમારી ઇચ્છા સર્વાથા વહનીય છે
 પરતુ ક્ષત્રીયો પોતાના બળમા મરતાન છે તેમને અપૂર્વ
 અભિમાન છે એક રીતે તેઓ જગતના શયતાન, ના
 ફરમાન હયવાન છે

શમચ દ્ર—આ શબ્દો ઉચ્ચારનાર પરશુરામ મહર્ષિ કહેવામ
 છે તેવું મને આશ્ચર્ય થય છે છતાં પણ પરશુરામ !
 તમે પ્રાણુ સંતાન છે. મારા કહપર સમશેરનો વહાર
 કરવો એ પાપ છે તમને ક્ષયે થી વેર હોય તો ભને
 મારા આ નિશ્ચય હોલકા કરીકો તેનો અને મારો નાશ

કરો બધું બધું પર સમગ્ર ખેંચી એ મહા પાપ છે
તેમા શ્રી હરિના સતાપ છે સૈનિકા । આગળ આવો
અને મૃત્યુને મટે તૈયા થઓ

પરશુરામ—શુ વાક્ય છે આ વિરનું પુનઃપાર્થના આ કામ છે.
તું રામ છે પણ રામનું તુજમા જરાએ નામ છે ?
ક્ષત્રી તણું સ સારમા સત્કાર્ય તો સ ગ્રામ છે
રણુક્ષેત્ર એ રણુવીરનું મહામોહ કર ધામ છે

રામચ દ્ર—“તલંવાર લાલા પ્રહારવી બધું તણો વધ થાય ના
બ્યા પ્રેમથી કણ્યો મટે ત્યા ક્ષત્ર ડે વપરાયના
આ આસુરી બળ આપનું ચિરકાલ તે રહેશે નહિ
આત્મા તણી શક્તિ કદી તમ પાપને રહેશે નહિ ”

શક્તિ સાધન અને તમારો નાશ કરવાની સત્તા
છતા પણ દેશબધુ પર નવવાર ઉગામવાનું પાપ માની
શરણુ થયા વિના તમારી સામે ઉભો છું બેઉ છું
તમારી સમશેર મને જેરી રીને કહે છે જેર

પરશુરામ. સેનાધ્યક્ષા રામચન્દ્રના અને તેના સરદારોના પ્રાણુ
પાર્થવિ દેહથી બુદ્ધા પાડો

(રામચન્દ્રને)

સેનાપતિ—ગમચ દ્ર ! ચાલ સત્તા મગશેર કાઢો

પરશુરામ—સેનાપતિશ્ચ । રમચ મ ગોરથી યુધ્ધ કરવાનો
પ્રતિકાર કરે છે છતાં ન સાર કરે છે તમારી
તલવાર ચલાવો અને આ દુરમનાની અત લાવો

(૫)

લક્ષ્મણ—જગત કીરતારના ધગ છે ન તેમા દુશ્મનો ઠાઇ
બધાથી આત્મ આ પર છે ન તેને નાખશે ઘેાઇ
ભલે ધાન્ય અગર ભગી, કદી હો વૈશ્યનો સગી
હૃદય કીરતારથી રગી જુઓના દુશ્મનો ઠાઇ

પરશુરામ—ચાલો સત્વગ સમરોરથી આ પાપીઓના પ્રાણ
બુદ્ધ કરો

સેનાપતિ—મહર્ષિરાજ ! તિશસ્ત્ર ઉપર પ્રહાર એથીતો
થાય છે ધર્મનો પ્રતિકાર, રામચંદ્ર ને ઉપાડે તલવાર
તો પછી અવગ્ય હુ યોનો કર સંહાર

પરશુરામ—સેનાપતિ ! શુ મારી આજ્ઞાનો ભંગ થાય છે

સેનાપતિ—નૂતને હૃદયે શૂરતે મને ધમને ધારવા આપની આજ્ઞા
સોપાય છે

પરશુરામ—(બીજાને) તમારી સમરોર પશુ શુ આમ શરમાય છે
શુ દુશ્મનોનો વધ કરવા યો પાપ કહેવાય છે

બી. સેનાપતિ—નથી જ્યા શસ્ત્ર કૈ કરમાં નથી ને વેર અતરમા
પછી જગ આ પ્રભુ ધરમા ચલાવુ શસ્ત્ર શુ મારા ?

ત્રીજો—નથી જ્યા વેરની પરવા ઉભો વિરમોતથી મરવા
કપટ ત્યા શા પછી કરવા વડાવી સોહીની ધારા

ચોથો—હૃદયમા પ્રેમ ને ને ઠાંયો છે ધ્વેશ પડછાયો
પછી લઇ કીરનો ન ન મન્યુ ધર્મ હલારા.

પરશુરામ—તો મામે થ ને ને મને હાથેજ તારો વધ
કરું છુ અને મારી આત્મજાને અનુસરું છુ.

(તલવાર મારવા જાય છે તે પડી જાય છે)

પરશુરામ—હે કમલાચ્ચ ! પરશુરામના હસ્તનો પ્રહાર નથી પામ્યો પ્રતિકાર છતાં આજ આ શુ જુએ છે સસાર બસ, મને લાગે છે મરી પ્રભુતાનો પ્રતાપ પૂર્ણ થયો છે રામચંદ્ર !

‘અધર્મે ધર્મની પડતી જગતમા થાય છે જ્યારે
મનુષ્યોના હૃદય માહી હરિ અવતાર લે ત્યારે’

ક્ષત્રીયો ક્રોધ પાવનનું કામ તથા પ્રજા પિડન કરતા હતા તેથી મારા સ્વાર્થને માટે નહિ પ્રજાપાવન માટે મેં આનંદ થઈ રચ્યો હતો. મારા હૃદયમા પ્રભુનો અવતાર થયો હતો, હવે ધર્મનો અવતાર તારા હૃદયમા થયો છે ભરતની રક્ષા માટે દેશસેવા માટે અસુરોનો આબેહ આખળાએનો પશુ નાશ કરજે અને પરમ પાવની આર્યમાતાને જગતમા ઉજવણ કરજે રામ ! આશ્ચર્ય આ પરશુરામનું કામ તુજ બળવળે મારો પ્રવૃત્તિ જન્મપૂર્ણ થાય છે પરશુરામ મેક્ષ સાધવા અરણ્યમા જાય છે જ વિજયી યા એ મારો પેગામ છે સર્વે—આત્મ શક્તિની અમર પ્રભુતા જગલર ભરજે પ્રાણુ વિશ્વનો કરવા ને નિરવાણુ

વિશ્વમા મેળવ ભરતમાન જગતમા આ ઝટ મહિમા વાન અસુર સુર આવો તા- ગાન વિ- ગી થા મહુ તારા સતાન બને ફરી ભારત તેજાવધાન રત્ન પ્રકરો અહિથી જ્ઞાન સૃષ્ટિમા મળીને અમુક્ષમ માન થ તેને કર્ણુક જગ ઉદ્ધાન

રાષ્ટ્રીય અધ્યાપક મડળા દ્વિતીય સમારભ વખતે
ભજવાએલો પ્રયોગ

